

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio De Statu In Quo Sint Beatorum Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicii diem**

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Condem. Censurae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

CENSURA.

Finis concordat cum principio in falsitate.

CONDEM. CENSURAE.

Hic Fratrem Archite crepitaculum diceret, qui tamen non tam multiloquus in hac propositione quā falsiloquus est, cum dico de eorum purgatorio nihil extare in scripturis, sed nostram purgationem esse fidem in Christum, teste Petro Acto. 15. Fide purificat Deus corda nostra. Et Hebrae. 1. Per se se purgationem peccatorum nostrorum fecit. Et Ecclesiasticus; Christus purgavit peccata ipsius. Dicit me falsum esse, num ita sit res, ecclesiae sit iudicium. Sed de purgatorio in gratiam Monachorum dicam pauca. Scimus omnes homines pios uel impios esse. Si pii, de morte corporis transeunt ad uitam animae. Ioan. 5. Qui credit illi qui me misit in iudicium non ueniet, sed transiit de morte ad uitam. Si piorum animae ad purgatorium descenderent, in iudicium uenirent. Et fidei finis non est ignis ille expiatorius, sed salus animarum nostrarum. 1. Petri 1. Reportantes finem fidei uestrae, salutem animarum uestrarum. Et 2. Cor. 4. Si terrestris haec domus dissoluitur, habitationē habemus in caelo, nō in purgatorio. Et certe de inferis non datur accessus ad superos, teste Abrahamo; Magnum chaos firmatum est inter nos & uos, & qui uelint inde huc transcendere non possunt, Lucae 16. Gal. 6. Qui seminat in carne de carne metet corruptionem, qui seminat in spiritu, de spiritu metet uitam aeternam. Duplex semen; fides, infidelitas. Qui ex fide operatur, metit fidei fructum uitam aeternam, qui ex infidelitate, metit fructum uiae suae aeternam mortem, Ecclesiastes 11. Lignum siue ad Austrum siue ad Aquilonem

Orto. 15.

Hebrae. 1.

Eccl. m. 8.

Joan. 5.

1. Petri. 1.

2. Cor. 2.

Luc. 16.

Galat. 6.

Semen duplex

Eccl. 11.

11.

Aquilonem ceciderit, quo ceciderit, ibi manebit. Vbi Olim-
piodorus, siue in turpi scelerum statione, siue in honesto uir-
tutum, deprahēdatur homo cum moritur, in eo gradu atq;
ordine permanet in æternum, nam uel requiescit in lumine
foelicitatis æternæ, cū iustis & Christo domino, uel in tene-
bris cruciatur, cū iniquis & principe mundi huius diabolo.
Ecce nunc tempus acceptabile, & nunc dies salutis. Et in
die accepto exaudiui te, Et in die salutis adiuui te, 2. Cor. 6.

Quare accedendum ad thronum gratiæ Dei, in tempore
oportuno. Hebr. 4. quod est præsens uita. Cyprianus con-
tra Demetrianum, tractatu primo: Quando isthinc excels-
sum fuerit, nullus iam locus poenitentiae, nullus satisfacti-
onis affectus. Hic uita aut amittitur aut tenetur; hic saluti
æternæ, cultu Dei & fructu fidei prouidetur. Frustra mendi-
cant fatuæ uirgines. Et ecclesiæ potestas, non se extendit
ultra hanc uitam, Soluas Ligēs super terram, & quisq; acci-
piet mercedē iuxta suum laborem. Secundum propria ope-
ra reddetur cuiq; non secundū aliorum suffragia, missas etē,
non potest quicq; castius dici ac tersius contra mendax pur-
gatorium, quā hęc sunt. Sed spiritalibus nostris bone
Deus q̄ ardet hic ignis, non secus atq; Aethna Siciliæ, aut
Vesuius omnia flammis ac fumis implens. Sed lucente
Euangelio Christi cœpit tepescere, & Monachi fabula ha-
bentur populi, sancta ipsorū uasfrices reuelari cœpit, cum
hypocritica sanctitate. Loquuntur de Monachorum trini-
tate, quæ est uenter, guttur, gloria. Loquuntur de eorum uo-
tis substantialibus tribus, primum castitas, sed cum missant,
aliās pudet dicere: Secundum, paupertas, sed cum sunt in
balneo, aliās Crasso ditiores; Tertium obedientia, dum co-
messantur, alioqui inobedientissimum hominum genus.
Credo aut hęc scripta Monachos boni consulturos, qñdā
quidem ornaui quomodolibet eorū religionem, Ex 1. Cor. 3.

probatur

2. Cor. 6.

Hebr. 4.

Cyprianus

potestas et

monachorum

1. Cor. 3.

Ambrosius de
dome p m q

math. 12.

roma. 3.

machab. 12.

probatu hoc figmentum eorum. & non uident miseri Paulum per similitudinē illis loqui. Vide Ambrosium, De do-
nec pro nunq, non est cur in morer, neq; hic neq; in futuro,
Matt. 12. Marcus 3. exponit in æternum. Locus Machab.
12. quasi unica arx est, ex qua contra nos pugnatur. Sed no-
tum est iudiciu ueteris ecclesiæ de eo libro, & prudens le-
ctor facile uidet, cur Iudas drachmas collegerit, ut .s. su-
perstites Iudæi ea collatione testarentur, se mortuorum pec-
catum non probare, & deprecarentur Dominum, ne pauco-
rum interemptorum peccatum noceret toti populo. Cui
hæc non satisfaciunt, ille uideat cur unicam sententiam
toti scripturæ opponat.

DE PRAEDESTINATIONE.

IN gratiam fratrum quibus hic desudatum est, non graua-
bor & de prædestinatione breuiter loqui. Multorum enim
conscientiæ anguntur, cum audiunt Deum suos ab æter-
no elegisse, hæsitantes num & ipsi electi sint. Hi primum
omnium sciant uoluntatem Dei duplicem esse, alteram re-
uelatam in scripturis, quod scilicet Deus pater uult omnes
nos saluare per Christum. Ioan. 6. Hæc est uoluntas mei pa-
tris, ut qui uidet filium & credit in eum habeat uitam æter-
nam. Et 3. Non misit Deus filium suum in mundum, ut iu-
dicet mundum, sed ut saluetur mundus per ipsum. Matt. 7.
Qui faciunt uoluntatem patris mei, & Rom. 12. Pro-
betis quæ sit uoluntas Dei bona. Ephe. 5. Intelligentes quæ
sit uoluntas domini. 2. cap. prioris Epistolæ ad Cor. Nos
Christi senium tenemus. Hæc enim patris est uoluntas, in
qua omnes Christiani certi esse debent, quod uelit nos sal-
uare per Christum, sicut creauit per ipsum, & fides est ista
certitudo salutis nostræ, Scio cui credidi, & certus sum.
Item

Dei uoluntas est
imple

1. 5. et 3.

ath. 7.

roma. 12.

ephe. 5.

1. cor. 2.